

THE REUNION

Sista Återträffen / Den Slutliga Hämnden

KARAKTÄRSLOOKBOOK

MALIN

Två filmer
Samma natt
Samma ö
Samma ensemble

En Nordic-noir thriller berättad i två perspektiv

En isolerad ö
En natt - två perspektiv

Det som i den första filmen framstår som skuld, paranoia och sammanbrott får i den andra en ny betydelse.

Händelser, blickar och tystnader förändras när samma natt ses från ett annat perspektiv.

VAD ÄR THE REUNION

The Reunion är en svensk psykologisk thrillerduologi berättad i två sammanlänkade långfilmer

Sista Återträffen

En grupp tidigare klasskamrater samlas på en isolerad ö i Stockholms ytterskärgård för en återträff som snabbt förvandlas till ett slutet rum av skuld, misstro och sönderfall.

Den Slutliga Hämnden

Samma natt, berättad ur ett annat perspektiv, där dolda motiv, förskjutna lojaliteter och ett äldre trauma långsamt träder fram.

Filmerna är skrivna för att fungera både som självständiga verk och som en större sammanhängande helhet. Tillsammans bildar dom en berättelse där publikens förståelse för karaktärerna förändras i takt med att mer av sanningen avslöjas.

Det här är inte två versioner av samma film. Det är två filmer som tillsammans öppnar ett större moraliskt och emotionellt rum.

Hur rollen fungerar i duologin

I en traditionell filmlookbook presenteras en roll oftast utifrån en enda båge, ett enda perspektiv och en enda publikupplevelse.

I The Reunion fungerar det annorlunda.

Utgångspunkten är att rollen är **densamma**, men att publikens förståelse av den förändras mellan filmerna.

I *Sista Återträffen* möter publiken personen utifrån det begränsade perspektiv som råder inne i gruppen den natten.

I *Den Slutliga Hämnden* fördjupas eller omtolkas samma roll genom ny information, andra relationer och ett annat emotionellt centrum.

Det innebär att rollen inte nödvändigtvis ska spelas som två olika personer.

Det viktiga är i stället att förstå:

- **vem personen är i sin kärna**
- **hur personen först uppfattas**
- **hur rollen senare fördjupas eller omvärderas**

Den här lookbooken är därför byggd för att ge en tydlig bild av:

- **rollens kärna**
- **rollen i film 1**
- **rollen i film 2**
- **hur helheten bör förstås**

MALIN

Malin bär stillheten i rummet.
Vaksam, sluten, stark.

Hon har lärt sig att läsa av stämningar innan andras märker att något har förändrats.

Att hålla tillbaka. Att stå kvar. Att inte ge bort mer än nödvändigt.

Under ytan finns ett gammalt sår som aldrig riktigt lämnat henne.
Inte bara från det som gjordes mot henne,
utan från att ingen stoppade det.

Hon bär skammen länge.
Men inte längre som ett barn.
Nu bär hon också något annat:
viljan att se klart.
Viljan att inte låta dom gömma sig i glömska.

Malin söker inte hämnd för hämndens skull.
Hon söker sanning, ansvar och någon form av upprättelse.

Men när den uteblir,
när det som varit förminskas eller förnekas,
hårdnar något i henne.

Det är inte vrede som syns först.
Det är kontroll.

Det är det som gör henne så stark att följa – och så farlig att underskatta.

Malin i Sista Återträffen (film 1)

I den första filmen bär Malin mycket av den emotionella tyngden.

Hon kommer till ön med ett gammalt sår som fortfarande lever i kroppen.

Inte som ett öppet utbrott, utan som vaksamhet, kontroll och ett behov av att få se vilka dom andra verkligen har blivit.

Malin framstår som återhållen, skarp och svår att läsa fullt ut.

Hon säger inte mer än nödvändigt, men allt i henne registrerar rummet, människorna och förskjutningarna mellan ord och sanning.

I relation till Roger och Camilla finns ett gammalt trauma nära ytan, men också en vuxen styrka.

Hon är inte längre barnet som stod ensam i klassrummet eller på skolgården.

Hon bär sin historia med större kontroll än dom andra klarar av att möta.

I Sista Återträffen ska Malin därför framför allt uppfattas som en person som hållit ihop sig själv under lång tid – och som nu kommit till en punkt där sanningen inte längre får förminskas eller förnekas.

Det hårda i henne finns där från början.

Men det ska ännu inte spelas som mörker.

Det ska spelas som disciplin, vaksamhet och överlevd smärta.

Malin i Den Slutliga Hämnden (film 2)

I den andra filmen fördjupas Malin utan att hennes kärna förändras.

Det som i den första filmen kunde uppfattas som kyla eller slutenhet får här en tydligare mänsklig och känslomässig resonans.

Vi ser inte bara hennes sår, utan också hennes försök att hålla fast vid värdighet, lojalitet och någon form av moralisk klarhet i ett allt mer förskjutet sammanhang.

Malin är fortfarande vaksam.

Fortfarande kontrollerad.

Men i den andra filmen blir det också tydligare hur mycket kraft som krävs för att bara stå kvar i sig själv.

Hennes relationer får en annan laddning här, särskilt i mötet med Jessica och i kontrast mot dom krafter som vill styra berättelsen åt ett annat håll.

Det gör henne mindre till symbol för det som hänt – och mer till en full människa med både ömhet, stolthet och gräns.

I Den Slutliga Hämnden behöver Malin därför bära både skörhet och integritet samtidigt.

Hon får inte spelas som passiv.

Inte heller som hämnddriven.

Det viktiga är att hon hela tiden försöker stå kvar i sanningen om det som varit – även när alla andra perspektiv håller på att glida isär.

Helheten

Malin bär samma kärna genom båda filmerna:

en människa som tidigt lärde sig att överleva genom kontroll, tystnad och iakttagelse.

I den första filmen framstår det som slutenhet, vaksamhet och en hårt hållen värdighet.

I den andra ser vi tydligare vad den hållningen kostat henne – och hur mycket styrka som krävs för att fortsätta stå kvar i sig själv.

Det avgörande är att Malin aldrig får reduceras till offer.

Det som hänt henne är centralt, men det är inte hela hon.

Hon bär både sårbarhet och integritet.

Både smärta och skärpa.

Både ett behov av upprättelse och en stark vilja att inte förlora sig själv.

Det är samma person i båda filmerna.

Det som förändras är inte hennes kärna, utan vår förståelse av hennes styrka.

Spelriktning

Spelålder: 30-35

Malin är en roll som kräver stark inre koncentration, emotionell återhållsamhet och stor precision i det som inte sägs.

Skådespelaren måste kunna bära:

- sårbarhet utan svaghet
- kontroll utan kyla
- styrka som vuxit fram ur skam, utsatthet och långvarig självbehärskning

Mycket av rollen ligger i blick, rytm och tyst närvaro.

Malin reagerar ofta innan hon talar.

Hon läser av människor, rum och stämningar med en vaksamhet som sitter i kroppen.

Rollen kräver därför en skådespelare som kan spela:

- undertryckt smärta
- vuxen värdighet
- en gradvis förskjutning från behärskning till något hårdare och mer obevekligt

Malin ska inte spelas som bräcklig.

Hon ska inte heller spelas som kall.

Det avgörande är att det hela tiden finns ett levande inre tryck under den kontrollerade ytan.

Castingnot:

En skådespelare med stark närvaro i stillhet. Rollen kräver förmåga att bära trauma, intelligens och självkontroll utan att uttrycket blir demonstrativt. Viktigt med precision, lyhördhet och emotionell tyngd utan yttre effekter.

Projektstatus

The Reunion utvecklas för närvarande som en svensk/europeisk samproduktion.

Båda långfilmsmanusen är färdigställda på svenska och engelska, och projektet har redan uppmärksammats internationellt genom finalistplaceringar och en vinst i etablerade manustävlingar.

Projektet befinner sig i ett skede där svensk huvudproducent ännu inte är knuten, men där aktiv dialog förs kring framtida samproduktionsstruktur, regi och vidare utveckling.

Casting kommer i ett senare skede att ske inom ramen för den producentledda processen.

Vid intresse

För den som vill uttrycka tidigt intresse för projektet eller för en specifik roll går det bra att kontakta:

Staffan von Zeipel

Screenwriter & Creator

staffan.vonzeipel@zeipels.com

<https://www.zeipels.se/duologyeng-cast/>

